

[Carlsen-Skiødt.]

ind paa dem, men dog nævne nogle Eksempler. Det viste sig f. Eks., at der i en Sygekasse paa det Tidspunkt, hvor Undersøgelsen fandt Sted, stod en Tømrer, som havde 31 000 Kr. i Formue, en Enkefrue, som havde 30 000 Kr. i Formue, en Smed, som havde 5 000 Kr. i Indtægt og 11 000 Kr. i Formue, en Arbejdsmand med 6 000 Kr. i Indtægt og 5 000 Kr. i Formue, en Købmand med 6 800 Kr. i Indtægt og 11 000 Kr. i Formue, en Mekaniker med 6 524 Kr. i Indtægt og 30 000 Kr. i Formue. Og saadan kunde jeg blive ved med en meget lang Række Eksempler, som viser Indtægts- og Formueniveauer, som ligger højt over Grænsen.

I den Redegørelse, her foreligger, alt-
saa for enkelte Sygekasser, er der ikke mange Arbejdsmænd, der er kun ganske enkelte, alle de andre har i alt Fald andre Titler. Jeg tror ikke, man har Lov til at sige, selv om jeg ikke i Øjeblikket har noget Tal derfor, at de, der maa flyttes over i Fortsættelseskasserne paa Grund af Indtægtsgrænsen, i det væsentlige er Arbejdere. Det synes i hvert Fald efter de Undersøgelser, jeg har kunnet skaffe til Veje, at det væsentligt er andre Klasser, det gaar ud over. Men for mig er det aldeles uden Betydning, hvilke Klasser de hører til, det er Indtægtsgrænsen, der er det afgørende, og andet kan ikke veje. I dette Tilfælde har man nu de 20 pCt. at løbe paa, og det forekommer mig at være en god Ventil.

Jeg vil ogsaa gerne føje til, og det vejer ikke saa lidt for mig, at det synes mig i højeste Grad at være en uheldig Maade at lovgive paa, at Lovene eller deres Principper skal ændres sammen med de skiftende Ministre. Vi har siden 1920 haft ikke saa faa Ministerskifter, og det vilde være en højst uheldig Praksis, om man samtidig med Ministerskifter skulde gaa over til at ændre vigtige Love. Derved rokkes Befolkningens Tillid til Lovene og ogsaa dens Tillid til Lovgivningsmagten. Der skabes Usikkerhed og Utryghed, hvis det skal være Regelen, at betydelige Love kan ventes ændrede, hvis et Valg giver et andet Flertal i Folketinget. Jeg kunde i denne Forbindelse have Lyst til at sige, at da er det af allerstørste Betydning, at vi har et Tokammerssystem, der ikke i den Grad er underkastet tilfældige Valg. Godt, at dette Tokammerssystem opretholdes, og at Befolkningen ikke skal blive en Kæstebold for Regeringens Ændringer af bestaaende Love, som Folk har regnet med, og som de har indrettet sig efter. Det er godt, at der

ogsaa i Lovgivningsmagten er noget, der er stabilt. Det maa være en Hovedregel i Lovgivningsarbejdet, at naar vigtige Lovændringer er vedtagne af begge Rigsdagens Ting, maa de som Regel ligge fast i en længere Aarrække, hvis der ikke ligefrem er ydre Forhold, der nødvendiggør en Forandring.

Endnu vil jeg sige, at hvis det ved Undersøgelsen skulde vise sig, at de normale Indtægtsgrænser, vi for Øjeblikket har, er for lave, er vi rede til at gaa ind i en saglig Forhandling derom. Men saa vidt jeg kan forstaa Lovforslaget, sammenholdt med Cirkulæret — det er nu min Opfattelse, jeg ved ikke, om den er rigtig, men saa kan jo den højtærede Minister rette mig — lægger Ministeren ikke saa meget Hovedvægten paa Indtægts- og Formuegrænserne, men mere paa det, der i Lovforslaget omtales som „øvrige Omstændigheder“. Men, som sagt, om Indtægtsgrænserne er vi rede til Forhandling. Derimod maa jeg holde fast paa, at alle ubemidlede Personer, uanset hvad de beskæftiger sig med, maa være ligestillede overfor Loven, maa have samme Ret og Adgang til de statsunderstøttede Sygekasser. Det foreliggende Lovforslag forekommer mig uheldigt og uegnet. Hvorvidt det er muligt i det kommende Udvalg at finde en Form, saaledes at det konservative Folkeparti kan stemme derfor, skal jeg ikke udtale mig om i Dag. Det vil jo meget afhænge af, om den højtærede Socialminister vil gaa med til, at alle ubemidlede stilles lige overfor Loven.

A. M. Hansen: Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale en hurtig Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag, der jo tilsigter at genindføre de indtil 1927 gældende Bestemmelser om, hvilke Personer der kan optages eller forblive som ubemidlede Medlemmer i de statsanerkendte Sygekasser. Det forekommer mig, at de ærede Ordførere Hr. C. O. Pedersen og Hr. Carlsen-Skiødt i høj Grad har skudt over Maalet med deres Bemærkninger om dette Lovforslag, thi hvad er det, der egentlig tilsigtes? Det er at faa en Standsning i Udelukkelsen af de saakaldte bemidlede Medlemmer, medens vi sidder og forhandler om det store Lovforslag om Folkeforsikring. Det kan jo ikke nægtes, at der paa Grund af de Bestemmelser, som blev indført i Sygekasselovgivningen i 1927, er kommet en ret stærk Uro i vore Sygekasser, befordret ved det store Antal Udelukkelse af Medlemmer. Naar vi i et enkelt Aar, Aaret efter at Bestemmelserne var blevet vedtaget, naaede op til, at